

جمهوری اسلامی ایران

شورای عالی
قانون

مجلس

شماره ۹۸۵۲

تاریخ ۱۳۶۶/۹/۱۹

پیوست ندارد

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

ریاست محترم مجلس شورای اسلامی

عطف به نامه شماره ۳۱۰۴ - ق مورخ ۱۳۶۶/۹/۱ و پیرو نامه شماره

۹۶۲۸ مورخ ۱۳۶۶/۹/۱۲:

لایحه نحوه رسیدگی به دعوی مربوط به غنا ثم جنگی مصوب جلسه روز چهارم تیرماه ۱۳۶۶ که در جلسه روز سه شنبه بیست و ششم آبانماه ۱۳۶۶ مجلس شورای اسلامی با پنج سال مدت آزمایشی آن موافقت گردیده است در جلسه شورای نگهبان مطرح و مورد بحث و بررسی قرار گرفت. اینک نظر شورای نگهبان بشرح ذیل اعلام میگردد:

۱ - منظور از اقدامات تأمینی، تنبیهی یا قضائی مقید در بند ج ماده ۳ مشخص نیست بعد از اصلاح اظهار نظر میشود.

۲ - ماده ۴ اولاً از این نظر که مستفاد از آن سلب حق اعتراض از کسی است که مدعی مالکیت نسبت به کل یا بعضی اموال (موضوع بند الف ماده ۳) میباشد خلاف موازین شرعی و قانون اساسی است. ثانیاً محدودیت زمان اعتراض معترضان به ۲ ماه با موازین قضاء اسلام مغایرت دارد.

۳ - نظریاً اینکه دادرسی در کلیه محاکم عمومی اختصاری است قیید اختصاری بودن رسیدگی در دادگاه غنا ثم جنگی مقید در ماده ۶ موردی ندارد و ذکر کلمه "لکن" نیز در این ماده زائد بنظر میسرود.

ضمناً متذکر میشود که برای رفع هرگونه ابهام لازم است صدر ماده ۳ به این صورت اصلاح گردد (منظور از غنا ثم جنگی در این قانون امسوال و کالای ذیل میباشد) "۴"

تأیید مقام دبیر شورای نگهبان

خسرو بیژنی